

Lyst til at strække Benene lidt. Du skal jo ind i Brugsen og hente de Varer — du kan saa køre i Forvejen og vente der, til jeg kommer. For De har vel ikke noget imod, at jeg gør Dem Følgeskab et lille Stykke?“

Per fremmumlede et Gudbevares, og Præsten kom med lidt Besvær ned af Vognen.

„Man faar for lidt sund Motion i vort hæsblæsende Damp-Sekulum,“ sagde han og traadte stærkt i Vejen ligesom for at opstampe indslumrede Ungdomskræfter. „Vore Jernbaner, som jeg ellers af Hjertet priser, forleder os til Utroskab mod Naturen ... gør os ulydige mod dens faderlige Bud. Naar jeg ser saadan et langt, sort Jernbaneuhyre fare hvislende henover Guds grønne Jord, kommer jeg altid til at tænke paa Slangen i Paradiset. I gamle Dage, naar jeg havde Ærinde i Købstaden, tog jeg mangen Gang til Apostlenes Heste for at spare min Forpagters, — det var to Mil frem og to Mil tilbage paa samme Dag. Og alligevel faldt Tiden mig aldrig saa lang som nu, naar jeg ruller ind med Toget paa en lille halv Time, — jeg er ude af mig selv af Utaalmodighed, bare det er forsinket fem Minutter. Dengang lod man Uret blive i Lommen og aflæste Tiden paa Solen, der ikke har Sekundviser! Og naar man saa havde travet en Milsvej, hvor smagte saa ikke et lille Frokosthvil i en Høstak eller paa en Grøftkant! Nutidens unge Mennesker vil aldrig kunne fatte, hvadfor en vidunderlig — jeg kan godt sige aandelig — Nydelse der kan hentes paa den bare Jord i Selskab med en Ostebrødsmellemmad, naar Lærke, Stær og Vibe leverer Taffelmusiken. Saa aldrende og tyk jeg nu er bleven, kan jeg endnu gribes af en formelig Hjemve efter Landevejen. Naar man saadan har siddet længe hjemme og kukkeluret og har fanget saa mange dumme Griller mellem Bøger og Aviser, — hvor er det da livsaligt at komme rigtig ud og traskel! Man kan ligefrem fornemme, hvordan Sjælen strækker sig velbehageligt ligesom En, der er vaagnet af en uhyggelig Drøm og nu ser Solen skinne ind ad Vinduet og hører Fuglene synge udenfor i Trætoppene. — Ja, hør! hør!“ udbød han, idet han standsede og lagde Haanden paa Pers Arm. „Hør Lærken deroppe! Den synger endnu for